

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kvædinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kvædinger eller Smaakvad", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 333. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_251-txt-shoot-idm9583.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Golgatha.

- 1 **G**olgatha! en Gru det er
Paa dig at omvanke,
Ingen Urter trives her,
Rædsom er hver Tanke,
Liig er Gjødning, Blod er Sæd
Paa det Hovedpandestæd,
Hvad kan der opvoxe?
- 2 Tit sig løfter vel et Træ
Mellem Dødningbene,
Aldrig dog til Lyst og Læ,
Visne er dets Grene,
Suk kun hvine i dets Top,
Frugten er en blodig Krop
Og dets Blomst er Pine.
- 3 335 Atter ledes ud fra Bye
Med sit Kors en Fange,
Høit det klinger under Sky
Af de vilde Sange,
Steen er Hjertet i den Trop,
Under Sang man reiser op
Korset til en Broder.
- 4 Men hvordan? den Fange ei
Er som andre Fanger,
Tornekronet Dødens Vei
Rolig, mild han ganger,
Som med Tornekrannds og Blod,
Salvet under Guld han stod,
Vandred til sin Throne.
- 5 I den vilde Skares Traad
Gaaer saa stort et Følge,
Vrider Hænderne med Graad,
Kan ei Sorgen dølgje,
See! den Fange vender sig,
Stirrer saa vemodelig
Paa den lange Skare.
- 6 336"Græder ikke over mig
Og min korte Pine,
Græde hver kun over sig,
Over sig og sine!
Gaaer med grønne Træ det saa,
Hvordan vil det da vel gaae
Med den visne Stamme?"
- 7 Reist fra Jord nu Korset staaer
See! hvor grumt Man ham udspænder,
Hør, hvor Naglerne man slaaer
Gjennem Fødder, gennem Hænder!
See, hvor mild han vaander sig,
Dybe Suk, ei vilde Skrig,
Ingen Harm i Øie.
- 8 Lytter, seer! den blege Mund
Sig til Tale nu oplader!
Hør med Suk af Hjertens Grund

Hvor han beder: kjære Fader!
Fader min af Evighed!
O! tilgiv dem! ei de veed
Hvad det er de gjøre.

- 9 337Solen brat sig skjule maae
Naar han sine Øine lukker,
Jordens Puls med hans maae slaee,
Klipper revne naar han sukker,
Fange! est du Verdens Soel!
Mon dit Kors fra Pol til Pol
Verdens Axel være!
- 10 Hør engang den høie Røst
Fra den kolde Tunge!
Hør det toner fra hans Bryst
Som naar Engle sjunge:
Fader! i din høire Haand
Jeg befaler nu min Aand!
Fri er nu den Fange.
- 11 Fange stor og underfuld!
Hvem kan vel din Fader være?
O! Han er ei Mand af Muld,
Det er Ham, som Engle ære,
Konningen af Himmerig,
Det er Ham som fødte dig
Førend Tid og Time.
- 12 338Golgatha! vær stolt og fro!
Libanons de ranke Cedre,
Ege, som paa Basan groe
Dybt sig bøie maa, og hædre
Korsets lave, tørre Bul,
Som er plantet i dit Muld!
Livsens Træ den bærer.
- 13 Træ! ja du skal hædres vist
Fremfor Bjergets favre Ranker,
I dig podet er en Kvist,
Hvor man Himmeldruer sanker;
Dine Druers røde Saft,
Den har Sødme, den har Kraft,
Den kan Helsot læge.
- 14 Golgatha! den ganske Jord
Laae som du saa gold og øde,
Ja, fra Syden og til Nord
Var kun Døende og Døde;
Ranken kun af Himmelrod
Kunde af sit Drueblod
Livsens Kalk berede.
- 15 339Med mit Kors til Golgatha
Derfor sjungende jeg ganger,
Du mig holder ei derfra
Verdens Eng! hvor skjøn du pranger,
Verdens Eng, saa væn og blød!
Slangen lurer i dit Skjød,
Død er i din Drue.
-